

UNIUNEA NATIONALA a BAROURILOR din ROMANIA
Str. Academiei, nr. 4-6, sc. 2, ap. 31, et. 3, Cod postal 030012, sector 3, Municipiul Bucuresti.
Tel/Fax: 021 315 02 44
http://www.unbr.eu

Avocat definitiv
TEODORESCU NICUSOR
-BAROU BUCURESTI-
Tel.: 0753 805 501 sau 0768 897 438
E-mail: avocatteodorescunicusor@yahoo.ro
http://teodorescunicusor.wordpress.com

Catre

Presedintele ~~Curtii de Apel Galati~~

Inaltei Curti de Casatie si Justitie a Romaniei

Subsemnatul Avocat definitiv TEODORESCU NICUSOR, in calitate de aparator ales al recurentului-reclamant CLIM EDUARD-GABRIEL, cu domiciliul ales la sediul secundar al Cabinetului Individual de Avocatură Teodorescu Nicuşor, situat în Municipiul Galaţi, Strada Castrul Roman, nr. 31, Bloc C.F.R., Ap. 2 Judeţul Galaţi, Cod poştal 800416, Oficiul Poştal 9,

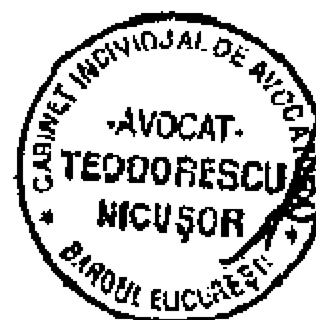
va rog sa-mi comunicati o copie simpla de pe originalul DECIZIEI I.C.C.J. sectia CAF nr. 2576 din 24.05.2012, pronuntata in dosar nr. 875/39/2010 recurs.

10 septembrie 2012

Cu stima,

Avocat,

Teodorescu Nicusor

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

ÎNCHEIERE   Dosar nr. 875/39/2010

Şedinţa publică de la 3 mai 2012

Preşedinte:	**Carmen Frumuşelu**	**- Judecător**
	Niculae Măniguţiu	**- Judecător**
	Ioana Iacob	**- Judecător**
	Felicia Cheşculescu	**- Magistrat asistent**

S-a luat în examinare recursul declarat de Clim Aurel Eduard Gabriel, împotriva Sentinţei nr. 298 din 27 septembrie 2011 şi a încheierii din 15 septembrie 2011 ale Curţii de Apel Suceava - secţia comercială, contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurentul-reclamant Clim Aurel Eduard Gabriel, asistat de avocatul Teodorescu Nicuşor, lipsind intimatul-pârât Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că recursul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru şi a timbrului judiciar, fiind declarat şi motivat în termenul legal.

Constatând cauza în stare de judecată, Înalta Curte acordă părţii prezente cuvântul pentru a pune concluzii asupra recursului formulat.

Apărătorul recurentului-reclamant Clim Aurel Eduard Gabriel solicită admiterea recursului, modificarea sentinţei atacate şi, în urma rejudecării, admiterea acţiunii astfel cum a fost formulată.

Susţine, în esenţă, că nelegalitatea actului administrativ atacat rezultă din faptul că se întemeiază pe Ordinul MAI nr. 400/2004 a cărui variantă originală nu a fost pusă la dispoziţia instanţei, iar cele două variante existente la dosar nu sunt semnate de emitent, Mai arată că nici ordinul de eliberare din funcţie nu i-a fost comunicat reclamantului, deşi legea îl obligă pe angajator să comunice acest act în original celui căruia i se adresează. Susţine, de asemenea, că ordinul de eliberare din funcţie este semnat de o persoană care nu avea această calitate, respectiv secretarul general, în condiţiile în care ordinul de numire în funcţie a fost semnat de Ministrul Administraţiei şi Internelor, acesta fiind competent să dispună şi eliberarea din funcţie.

În final arată că nu a fost depus în faţa instanţei nici copie a dosarului de cercetare disciplinară, pentru a se putea realiza o apărare eficientă.

ÎNALTA CURTE

Având nevoie de timp pentru a delibera,
În temeiul dispoziţiilor art. 260 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

D I S P U N E:

Amână pronunţarea deciziei la 10 mai 2012.
Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 3 mai 2012.

JUDECĂTOR,	**JUDECĂTOR,**	**JUDECĂTOR,**
C. Frumuşelu	N.Mănigutiu	I. Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Cheşculescu

Î N C H E I E R E

Şedinţa publică de la 10 mai 2012

Instanţa, în aceeaşi compunere şi pentru aceleaşi motive,

D IS P U N E:

Amână pronunţarea deciziei la 17 mai 2012.
Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 10 mai 2012.

JUDECĂTOR,	**JUDECĂTOR,**	**JUDECĂTOR,**
C. Frumuşelu	N.Mănigutiu	I. Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Cheşculescu

Î N C H EI E R E

Şedinţa publică de la 17 mai 2012

Instanţa, în aceeaşi compunere şi pentru aceleaşi motive,

D IS P U N E:

Amână pronunţarea deciziei la 23 mai 2012.
Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 17 mai 2012.

JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,
C. Frumuşelu	N.Măniguţiu	I. Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Cheşculescu

Î N C H EI E R E

Şedinţa publică de la 23 mai 2012

Instanţa, în aceeaşi compunere şi pentru aceleaşi motive,

D IS P U N E:

Amână pronunţarea deciziei la 24 mai 2012.
Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 23 mai 2012.

JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,
C. Frumuşelu	N.Măniguţiu	I. Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
F.Cheşculescu

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 2576 **Dosar nr. 875/39/2010**

Ședința publică de la 24 mai 2012

Președinte:	Carmen Frumușelu	-	Judecător
	Niculae Măniguțiu	-	Judecător
	Ioana Iacob	-	Judecător
	Felicia Cheșculescu	-	Magistrat asistent

La data de 3 mai 2012 s-a luat în examinare recursul declarat de Clim Aurel Eduard Gabriela împotriva Sentinței nr. 298 din 27 septembrie 2011 și a Încheierii din 15 septembrie 2011 ale Curții de Apel Suceava – Secția a Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în Încheierea din 3 mai 2012, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 10 mai 2012, la 17 mai 2012, la 23 mai 2012, respectiv la 24 mai 2012.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal, reclamantul Clim Aurel – Eduard – Gabriel a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministrul Administrației și Internelor București, anularea Ordinului Ministrului Administrației și Internelor nr. II/II/3831/13.09.2010, reintegrarea în funcție și obligarea pârâtului la plata drepturilor salariale. S-a solicitat de asemenea suspendarea executării ordinului până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei .

Ulterior reclamantul şi-a completat acţiunea în sensul obligării angajatorului Ministerul Administraţiei şi Internelor să-l despăgubească moral cu suma de 300.000 lei, pentru umilinţa suportării unei destituiri nelegale, şi conform art.274 Cod procedură civilă, a solicitat obligarea pârâtei MAI la plata tuturor cheltuielilor ocazionate de proces. A solicitat şi anularea Ordinului 3830 al Ministrului Administraţiei şi Internelor având acelaşi conţinut, emis la aceeaşi dată.

În motivarea acţiunii, reclamantul a arătat că prin Ordinul nr.II/3831/13.09.2010 s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art.69 alin.1 lit. g din Legea nr.360/2002, ca urmare a aplicării sancţiunii destituirii din poliţie prevăzută de art. 58 lit. d pentru săvârşirea abaterii disciplinare prevăzută de art.57 lit. a din Legea nr.360/2002 , respectiv „comportarea necorespunzătoare, în serviciu, familie sau societate care aduce atingere onoarei , probităţii profesionale a poliţistului sau prestigiului instituţiei", reţinându-se că a purtat conversaţii pe aplicaţia „Yahoo Messenger" la data de 11.03.2010 şi 20.04.2010 prin intermediul ID - ului personal cu inculpatul Cimbru Sebastian Silviu cu privire la negocierea cumpărării unor ţigări de provenienţă din Republica Moldova.

S-a mai reţinut totodată faptul că în noaptea de 26-27 iunie 2010 ar fi provocat scandal într-o discotecă din localitatea Truşeşti, judeţul Botoşani, făcând şi afirmaţii denigratoare la adresa poliţiştilor locali.

La emiterea ordinului s-au avut în vedere şi raportul de cercetare prealabilă nr.554745/15 iulie 2010, precum şi raportul şefului Inspectorului de Poliţie Judeţean Botoşani nr.555308/6.09.2010.

Reclamantul a apreciat că sancţiunea aplicată este nelegală, cu privire la conversaţiile purtate prin intermediul aplicaţiei „Yahoo Messenger" fiind audiat şi în dosarul de urmărire penală nr.42/D/2009 înregistrat la DIICOT Biroul Teritorial Botoşani , nereţinându-i-se nici o vinovăţie penală privind contrabanda cu ţigări, sancţiunea aplicată pentru implicarea în „negocierea cumpărării unor ţigări şi cantităţi de ţigări de provenienţă din Republica Moldova", fiind dată, în opinia sa, cu încălcarea prezumţiei de nevinovăţie.

În ceea ce priveşte scandalul provocat la discotecă a solicitat să se aibă în vedere că el a fost cel agresat, persoanele care au provocat scandal fiind sancţionate contravenţional, el fiind doar victimă, astfel încât nu se poate reţine că această împrejurare ar constitui o abatere disciplinară.

Consiliul de disciplină al IPJ Botoşani, prin încheierea nr.554978 din 9 august 2010 a propus aplicarea sancţiunii cu „amânarea promovării în grade profesionale pe o perioadă de 3 ani conform art. 58 lit. c din Legea nr.360/2002 şi art. 17 lit. c din Ordinul Ministrului Administraţiei şi Internelor nr. 400/29 octombrie 2004".

A opinat reclamantul că avându-se în vedere antecedenţa personală reliefată şi în raportul de cercetare prealabilă, ar trebui să se reindividualizeze sancţiunea aplicată, măsura destituirii fiind extremă şi prea severă.

În temeiul art. 15 din Legea nr.554/2004 reclamantul a solicitat suspendarea executării actului administrativ până la soluţionarea definitivă şi irevocabilă a cauzei, considerând îndeplinite cerinţele prevăzute de acest text de lege, coroborate cu art. 2 lit.ş şi t din Legea contenciosului administrativ .

În ceea ce priveşte existenţa cazului bine justificat, reclamantul a susţinut că împrejurările legate de starea de fapt şi de drept creează o îndoială serioasă în privinţa legalităţii actului de destituire din funcţie.

A susţinut că este îndeplinită şi condiţia referitoare la paguba iminentă în condiţiile în care prin destituire îi sunt afectate grav mijloacele materiale de existenţă, lipsa salariului având consecinţe negative asupra existenţei .

Ministerul Administraţiei şi Internelor a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acţiunii reclamantului ca nefondată. S-a susţinut că în ceea ce priveşte suspendarea solicitată de reclamant trebuie avută în vedere situaţia celui care solicită suspendarea şi nu eventualele vicii ale actului a cărei suspendare se cere, deoarece acest lucru este analizat de către instanţa investită cu judecarea cauzei principale.

Astfel, atunci când hotărăşte asupra cererii de suspendare, instanţa de fond nu-şi poate întemeia hotărârea pe baza analizării

legalității sau temeiniciei actelor atacate, deoarece în acest mod s-ar antepronunța asupra unei eventuale cereri de anulare a acestor acte.

În ceea ce privește anularea Ordinului nr. II/3831/13.09.2010 emis de MAI, pârâtul a solicitat ca instanța să aibă în vedere caracterul și gravitatea faptei, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, cauzele și consecințele acesteia, precum și gradul de vinovăție. Totodată, potrivit art. 54 alin. 2 din Ordinul MAI nr.400/2004 șeful unității care a numit Consiliul de disciplină, în cazul în care nu este de acord cu sancțiunea propusă, poate dispune aplicarea unei alte sancțiuni disciplinare sau poate să formuleze propuneri în acest sens, pe care le va înainta pe cale ierarhică, cu respectarea normelor de competență.

Prin încheierea din 15 noiembrie 2010 Curtea de Apel Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal a respins cererea de suspendare a Ordinului MAI nr. II/3831/13.09.2010, ca nefondată .

Prin precizările formulate la termenul din 24 martie 2011 reclamantul a invocat ca motiv de nelegalitate nulitatea absolută a ordinului, întrucât a fost cercetat și sancționat în temeiul Ordinului MAI nr.400/2004 privind regimul disciplinar al personalului din MAI, care nu era în vigoare, nefiind publicat în M.O, acest ordin nefăcând parte din categoria actelor normative exceptate de la obligativitatea publicării în M.O. în conformitate cu dispozițiile art. 11 al. 2 din Legea nr.24/2000, impunându-se a fi publicat în vederea intrării sale în vigoare.

A mai apreciat reclamantul că un alt motiv de nelegalitate, în ceea ce privește cercetarea prealabilă, constă în faptul că aceasta s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. 59 alin.6 din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului. Ordinul contestat este netemeinic și prin prisma necorelării gravității faptelor ce constituie abatere disciplinară cu sancțiunea acordată. Astfel, deși comisia de disciplină a considerat că sancțiunea „amânării promovării în grade profesionale pe o perioadă de 3 ani" este suficientă și se află în concordanță cu prevederile legale referitoare la individualizarea sancțiunii, șeful unității, prin raportul motivat din data de 6.09.2010, a propus sancțiunea cea mai aspră, aceea de excludere din poliție, fără nici un fel de motivare suplimentară.

Ministerul Administrației și Internelor București a formulat un punct de vedere prin care a precizat că la data emiterii ordinului exista o prevedere explicită în sensul scutirii de la obligația publicării, respectiv art. 27 alin. 3 din Regulamentul privind procedurile, solicitând totodată, în ceea ce privește celelalte motive de nelegalitate ale ordinului , să se aibă în vedere faptul că, neluarea unei măsuri ferme în acest caz și menținerea reclamantului în funcția publică de polițist ar fi creat premisele generalizării unei asemenea atitudini în rândul celorlalți polițiști, precum și crearea în rândul opiniei publice a impresiei de tolerare a unor asemenea comportamente.

De asemenea pârâtul Ministerul Administrației și Internelor a formulat un punct de vedere cu privire la excepția lipsei calității de reprezentant a persoanei care a semnat actele depuse de către pârât în dosarul cauzei .

Prin Sentința nr. 298 din 27 septembrie 2011 a Curții de Apel Suceava – Secția a Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal, acțiunea formulată a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că reclamantul nu a răsturnat prin vreun mijloc de probă admis, veridicitatea și temeinicia abaterilor reținute în sarcina sa.

În ce privește nepublicarea Ordinului MAI nr.400/29.10.2004, instanța a reținut incidența dispozițiilor art.27 alin. 3 din Regulamentul privind procedurile la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare aprobate prin HG nr.555/2001, în vigoare la data emiterii OMAI nr.400/2004 potrivit cărora :"Nu sunt supuse regimului de publicare în M.Of. al României partea I, dacă legea nu dispune altfel, ordinele, instrucțiunile și alte acte cu caracter normativ care au ca obiect reglementări din sectorul apărare, ordine publică și siguranța națională".

Cu privire la acest aspect judecătorul fondului a mai reținut că reclamantul avea posibilitatea și obligația conform OMAI nr.533/2003 să ia cunoștință de conținutul OMAI nr.400/2004, acesta nefăcând parte din categoria documentelor clasificate .

În raport cu criticile formulate s-a constatat că cercetarea prealabilă s-a făcut cu legala citare a reclamantului, prin aducerea

la cunoştinţa acestuia a materialului probator în întregul său ce se coroborează cu declaraţia reclamantului din 12.07.2010.

S-au apreciat neîntemeiate şi criticile potrivit cărora sancţiunea destituirii din poliţie nu a fost motivată şi este disproporţionată în raport de faptele comise şi faţă de propunerea iniţială de sancţiunea cu amânarea promovării în grade profesionale pe o perioadă de 3 ani .

S-a reţinut în acest sens că reclamantul a încălcat prevederile art. 12 şi art.6 lit. j) din HG nr.991/2005 pentru aprobarea Codului de Etică şi Deontologie a poliţistului, precum şi art.41 lit. a) şi art. 42 lit. d) din Legea nr.360/2002 privind Statutul poliţistului, cu modificările şi completările ulterioare, astfel că, prin Dispoziţia şefului Inspectoratului de Poliţie al Judeţului Botoşani nr. I/128 din 25.06.2010, s-a dispus declanşarea procedurii cercetării prealabile ca urmare a „comportării necorespunzătoare în societate care aduce atingere onoarei, probităţii profesionale a poliţistului sau prestigiului instituţiei", la finalizarea căreia s-a constatat existenţa abaterii disciplinare reţinute.

Prin Încheierea Consiliului de Disciplină din cadrul IPJ Botoşani nr.554978/9.08.2010 s-a formulat propunerea de aplicare a sancţiunii cu „amânarea promovării în grade profesionale pe o perioadă de 3 ani", însă în urma analizării materialelor întocmite pe parcursul cercetării disciplinare a reclamantului, având în vedere caracterul şi gravitatea faptei, împrejurările în care aceasta a fost săvârşită, cauzele şi consecinţele acesteia, precum şi gradul de vinovăţie al reclamantului, şeful IPJ Botoşani, prin raportul motivat nr.555.308 din 6.09.2010 a propus aplicarea sancţiunii disciplinare cu „destituirea din poliţie" , iar Corpul Naţional al Poliţiştilor a avizat favorabil această sancţiune.

De asemenea, s-au avut în vedere prevederile art. 59 alin.8 din Legea nr.360/2002 privind Statutul poliţistului, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv activitatea anterioară a reclamantului, împrejurările în care abaterile au fost săvârşite, cauzele, gravitatea şi consecinţele acestora şi gradul de vinovăţie cu care au fost săvârşite.

La luarea acestei măsuri s-a avut în vedere şi atitudinea reclamantului, nesinceră, mărturiile sale fiind în deplină

contradicție cu probele prezentate și de asemenea, refuzul său de a fi testat cu aparatul poligraf .

În atare condiții, judecătorul fondului a apreciat că pârâta a operat o justă apreciere a gravității faptelor, dispunând în mod corect cu privire la o sancțiune mai grea decât cea propusă de Consiliul de Disciplină din cadrul IPJ Botoșani.

Totodată, ordinul atacat cuprinde elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea deciziei emitentului și fac posibilă înțelegerea de către instanță a rațiunilor ce au condus la emiterea lui, emiterea de către Ministerul Administrației și Internelor a două ordine cu același conținut reprezentând o simplă eroare.

În raport cu soluția dată cererii principale, prima instanță a respins și cererea reclamantului de acordare a unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin emiterea ordinelor atacate .

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul Clim Aurel Eduard Gabriel, motivând că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică pentru următoarele motive și, respectiv; argumente:

- sentința pronunțată de instanța de fond este lovită de nulitate, deoarece comunicarea acesteia nu poartă semnătura judecătorului și a grefierului și,totodată, lipsește comunicarea încheierii de amânare a pronunțării, încheiere ce face corp comun cu hotărârea;
- instanța de fond nu a luat act de stabilirea domiciliului său procesual la apărătorul ales, conform cererii depuse pentru termenul din 11.04.2011 și nu a efectuat comunicarea actelor de procedură la respectiva adresă;
- hotărârea atacată este nemotivată, întrucât nu analizează și apărările reclamantului, ci preia în exclusivitate susținerile pârâtului,fiind,totodată pronunțată cu încălcarea dreptului său la apărare, prin respingerea - nemotivată - a probei testimoniale solicitate la termenul din 27.01.2011.

Pe baza motivelor enunțate, recurentul solicită,în principal, admiterea recursului și casarea sentinței cu trimiterea cauzei spre rejudecare, iar în subsidiar, reaprecierea probelor și modificarea sentinței în sensul admiterii acțiunii.

Criticile formulate de recurent se încadrează în prevederileart.304 pct.5 C.pr.civ.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, precum și motivele de recurs invocate, Înalta Curte constată că recursul este întemeiat, însă numai pentru următoarele considerente:

Potrivit art.261 alin.1 pct.5 C.pr.civ."Hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde:(...) motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților".

Totodată, din cuprinsul prevederilor Titlului III al Codului de procedură civilă - intitulat Procedura înaintea primei instanțe - rezultă că părțile au dreptul să propună și să administreze dovezi în susținerea punctelor lor de vedere și, respectiv,în combaterea susținerilor părții adverse, procesul civil fiind caracterizat, între altele, de principiul contradictorialității.

În cauză, la data de 13.12.2010 reclamantul Clim Aurel Eduard Gabriel a formulat o cerere de probatorii, indicând martorii pe care îi solicită a fi audiați în legătură cu situația de fapt ce a stat la baza ordinului de eliberare din funcție, iar la data de 27.01.2011 cererea a fost respinsă sub motiv că la dosar există acte întocmite de organele de urmărire penală, care demonstrează modul de desfășurare a incidentelor.

De menționat că, actele de urmărire penală la care se referă instanța nu au fost efectuate împotriva lui Clim Eduard - Gabriel, ci a unor terțe persoane.

Totodată, la termenul din 24.02.2011 reclamantul a formulat o cerere de suplimentare a probatoriului.

În raport de elementele de fapt și de drept expuse, instanța de control judiciar apreciază că, prima instanță, pronunțând o hotărâre exclusiv în baza apărărilor și probelor administrate de pârât a încălcat dreptul la apărare al reclamantului,astfel că în baza art.304 pct.5 cu referire la art.312 alin.1, 2 și 3, Înalta Curte va admite recursul, casând sentința atacată cu trimiterea cauzei spre rejudecarea la aceeași instanță.

Cu ocazia rejudecării instanța de fond va analiza cererile de probatorii formulate de reclamant, administrând orice probă utilă, pertinentă și concludentă solicitată atât de către acesta, cât și de partea adversă. Totodată, instanța de fond va analiza și celelalte critici formulate de recurent și care au legătură cu fondul cauzei.

Referitor la nulitatea invocată în legătură cu comunicarea hotărârii judecătorești, deși instanța de fond a ignorat cererea reclamantului privind alegerea de domiciliu făcută la avocatul său, instanța de control judiciar apreciază că nu se impune casarea sentinței pentru acest motiv, deoarece nu s-a dovedit o vătămare în condițiile art.105 alin.2 C.pr.civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Clim Aurel Eduard Gabriela împotriva Sentinței nr. 298 din 27 septembrie 2011 și a Încheierii din 15 septembrie 2011 ale Curții de Apel Suceava – Secția a Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Casează sentința atacată și trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 24 mai 2012.

JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,	JUDECĂTOR,
C.Frumușelu	N. Maniguțiu	I. Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
F. Cheșculescu

Red. C.F.
Tehnored. V.C../4 ex.
Red.jud.fond